

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET (2. samling)

Alm. del - bilag 172 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

17. december 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges i forbindelse med Det Europæiske Råd i Laeken den 14.-15. december 2001 Rådets rapport vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger – Parametre med henblik på modernisering af forordning (EØF) nr. 1408/71.

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 6. december 2001 (10.12)
(OR. fr)

15045/01

Interinstitutionel sag:
1998/0360 (COD)

LIMITE

SOC 529
CODEC 1325

FREMSÆNDELSE AF TEKSTER

fra: Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik)
den 3. december 2001

til: Det Europæiske Råd den 14. og 15. december 2001 (Læken)

Tidl. dok. nr.: 14491/01 SOC 493 CODEC 1247

Komm. forsl. nr.: 5133/99 + COR 1 + COR 2 - KOM(1998) 779 endelig

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger
- Parametre med henblik på modernisering af forordning (EØF) nr. 1408/71

Hermed følger til delegationerne konklusionerne fra samlingen i Rådet den 3. december 2001, der som opfølgning af mandatet fra Det Europæiske Råd i Stockholm godkender parametrene med henblik på modernisering af forordning (EØF) nr. 1408/71.

Teksten til parametrene følger som bilag til Rådets konklusioner.

**Rådets konklusioner om vedtagelse af parametre med henblik på
modernisering af forordning (EØF) nr. 1408/71**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION -

som tager følgende i betragtning:

- 1) Kommissionen forelagde i 1998 et forslag til forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger (dok. 5133/99 SOC 5 - KOM(98) 779 endelig udg.). Formålet med forslaget er at modernisere og forenkle bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende samt deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet;
- 2) Forslaget er blevet gennemgået under det finske, portugisiske, franske og svenske formandskab, og hvert formandskab har forelagt Rådet en situationsrapport;
- 3) Det Europæiske Råd i Nice den 7., 8. og 9. december 2000 anbefalede en modernisering af reglerne, der sikrer, at vandrende arbejdstagere bevarer deres ret til social sikring, for derved at lette de europæiske borgeres mobilitet i gennemførelsesperioden for den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, som det har vedtaget.
- 4) Det Europæiske Råd i Stockholm den 23. og 24. marts 2001 gav Rådet følgende mandat: "På grundlag af det tekniske arbejde, der er udført på ekspertniveau, og under hensyntagen til alle de ovennævnte faktorer opfordrer Det Europæiske Råd Rådet til inden udgangen af 2001 og på grundlag af en gennemgang af valgmulighederne at blive enigt om **parametre for en modernisering af forordning nr. 1408/71** om koordinering af de sociale sikringsordninger, således at Rådet og Europa-Parlamentet kan komme videre i arbejdet med at få den vedtaget." (§ 33 i konklusionerne);

1. **GODKENDER** parametrene med henblik på modernisering af forordning (EØF) nr. 1408/71, således som de findes i bilaget;
2. **OPFORDRER** Coreper til hurtigst muligt at udarbejde et udkast til fælles holdning på baggrund af Kommissionens forslag og parametrene, idet der til sin tid ligeledes tages hensyn til Europa-Parlamentets udtalelse;
3. **OPFORDRER** det spanske formandskab til at begynde udformningen af teksten til dette udkast til fælles holdning med affattelsen af de almindelige bestemmelser og bestemmelserne om, hvilken lovgivning der skal anvendes (afsnit I og II i Kommissionens forslag), således at de efterfølgende formandskaber kan fortsætte arbejdet;
4. **FORETAGER** ved afslutningen af hvert formandskab en evaluering af det arbejde, der er udført.

**PARAMETRE MED HENBLIK PÅ MODERNISERING AF
FORORDNING (EØF) Nr. 1408/71**

I - INDLEDNING

1. Stockholm-mandatet

Kommissionen forelagde i 1998 Rådet et forslag til forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger (dok. 5133/99 SOC 5 - KOM(98) 779 endelig udg.). Formålet med forslaget er at modernisere og forenkle bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende samt deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. Kommissionen har med sit forslag definitivt sat gang i debatten i Rådet og Europa-Parlamentet om modernisering af koordineringen. Forslaget betragtes af delegationerne som et meget vigtigt initiativ, der tjener som grundlag for al videre drøftelse.

Det finske, portugisiske, franske og svenske formandskab har i Rådets Socialgruppe iværksat gennemgangen af dette forslag og har foranlediget en drøftelse af de forskellige kapitler i forslaget. Det har ved nyttige drøftelser i Socialgruppen samt i Rådet været muligt at klarlægge medlemsstaternes holdninger til forslaget. Hvert formandskab har forelagt Rådet en situationsrapport.

Ud fra ønsket om at fremme drøftelserne gav Det Europæiske Råd den 23. og 24. marts 2001 i Stockholm Rådet følgende mandat:

"33. På grundlag af det tekniske arbejde, der er udført på ekspertniveau, og under hensyntagen til alle de ovennævnte faktorer opfordrer Det Europæiske Råd Rådet til inden udgangen af 2001 og på grundlag af en gennemgang af valgmulighederne at blive enigt om **parametre for en modernisering af forordning nr. 1408/71** om koordinering af de sociale sikringsordninger, således at Rådet og Europa-Parlamentet kan komme videre i arbejdet med at få den vedtaget."

Rådet skal altså blive enigt om disse parametre. **Parametrene kan defineres som de grundlæggende valgmuligheder, Rådet har fastlagt, og på grundlag af hvilke forordningen skal moderniseres.**

2. Grundlæggende principper for koordineringen

Traktaten sikrer med forbehold af de begrænsninger og betingelser, den fastsætter, fri bevægelighed for europæiske borgere inden for Den Europæiske Union. Denne frihed kan kun udøves fuldt ud, hvis de personer, der flytter, har sikkerhed for, at de ikke taber deres ret til social sikring.

I den europæiske konstruktions historie har den frie bevægelighed primært kun omfattet arbejdstagere og deres familiemedlemmer. Den omfatter i dag Den Europæiske Unions borgere.

Forordning nr. 3 af 25. september 1958 om vandrende arbejdstageres sociale sikring og siden forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 blev vedtaget for at sikre de vandrende arbejdstageres ret til social sikring under iagttagelse af de nationale lovgivninger. De sikrer **koordineringen** af medlemsstaternes sociale sikringsordninger, idet formålet i første omgang er at sikre denne ret til social sikring i tilfælde af flytning inden for Fællesskabets område.

Oprettelsen og styrkelsen af de sociale sikringsordninger er dybt forankret i hver medlemsstats sociale historie; de sociale sikringsordninger er generelt et af de væsentligste grundlag i hver stats samfundskontrakt. Disse ordninger er mangeartede, og denne mangfoldighed er anerkendt og skal fortsat være det under overholdelse af fællesskabslovgivningen.

Koordineringen regulerer forholdene mellem de nationale ordninger for social sikring på grundlag af nogle overordnede principper, der hidrører fra traktaten, særlig artikel 39 og 42. Disse principper udgør den gældende fællesskabsret og kan ikke anfægtes. De udgør den sokkel, som en modernisering af forordningen om koordinering skal bygges på.

Der er tale om:

- **ligebehandling**, som sikrer, at en person, der er bosat på en medlemsstats område, har de samme pligter og rettigheder som statsborgerne i denne medlemsstat;
- **bevarelse af erhvervede rettigheder**, dvs. muligheden for at overføre sociale sikringsydelse;
- **bevarelse af rettigheder, der er ved at blive erhvervet**, dvs. sammenlægning af de forsikrings-, bopæls- og beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt i en medlemsstat, i forbindelse med åbning af adgang til en ret i en anden medlemsstat.

3. Fastsættelse af parametrene

For at fastsætte de parametre, der skal danne grundlag for en modernisering af koordineringen, er der taget hensyn til de drøftelser, der har været ført i Socialgruppen og i Rådet under det finske, portugisiske, franske og svenske formandskab vedrørende forslaget til forordning om koordinering, som Kommissionen har forelagt.

Betydningen og værdien af Kommissionens forslag til modernisering af koordineringen anerkendes, men det var nødvendigt i Rådet at skabe bred enighed om disse parametre på grundlag af de tidligere drøftelser. Med henblik herpå syntes en pragmatisk tilgang at være væsentlig og helt nødvendig, uden at de vigtigste mål for moderniseringen herved glemmes.

Fastsættelsen af parametre vil gøre det muligt for Rådet at fastlægge grundlaget for en modernisering af forordning 1408/71 for at sikre beskyttelse af de personer, der flytter inden for Den Europæiske Union, under iagttagelse af de nationale lovgivninger, på grundlag af gældende fællesskabsret og i den europæiske borgers interesse.

Der sondres mellem to typer parametre: **generelle parametre**, som gælder for hele forordningen horisontalt, og **særlige parametre** for de forskellige kategorier af ydelser.

Blandt disse parametre skal især nævnes dem, der har til formål at forbedre de forsikredes rettigheder ved en udvidelse af forordningens personkreds (parameter 2) og materielle rækkevidde (parameter 3), en forbedring af grænseoverskridende adgang til behandling for tidligere pensionerede grænsearbejdere (parameter 8), en udvidelse af kapitlet om arbejdsløshed til også at omfatte ordninger for selvstændige erhvervsdrivende og en forenkling af vilkårene for udbetaling af arbejdsløshedsydelse i en anden medlemsstat (parameter 10), en udvidelse af pensionisters og forældrelosets ret til familieydelse (parameter 11).

Det er i andre parametre foreslået at fortsætte drøftelserne med en undersøgelse af det hensigtsmæssige i at tilpasse forordningen på baggrund af Domstolens retspraksis vedrørende fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser (parameter 8) og en undersøgelse af grænsearbej- deres situation i forhold til arbejdsløshedsbestemmelserne (parameter 10).

II - PARAMETRENE

A. Generelle parametre

Parameter 1

Hovedmålet for moderniseringen af koordineringen af de sociale sikringsordninger er en forenkling til fordel for borgeren uden uforholdsmæssigt store komplikationer for administrationerne. Det andet formål med moderniseringen er reformen af den faktiske koordinering; den skal bidrage til at forbedre systemet til gavn for borgeren.

Det Europæiske Råd i Stockholm gav Rådet mandat til at blive enigt om parametre til modernisering af forordning nr. 1408/71.

Moderniseringen af koordineringen har to aspekter: en forenkling og en reform af de nugældende regler.

Der er allerede ved flere lejligheder¹ blevet henvist til behovet for en forenkling af fællesskabsreglerne til koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Udvidelsen af forordningens anvendelsesområde, særreglerne og forskellige ændringer har således ikke gjort læseligheden bedre.

Det fremgår af de drøftelser, der er ført under de foregående formandskaber, at det er vigtigt straks at gå i gang med at forenkle koordineringsreglerne.

At forenkle forordningen er at forbedre dens læsbarhed og effektivitet og præcisere bestemmelserne, for at borgeren omgående og uden for meget besvær kan nyde godt af den sociale sikring, han har ret til.

¹ Det Europæiske Råd i Edinburgh i 1992, konferencen i Stockholm i juni 1996.

Forenklingen til fordel for borgeren bør imidlertid ikke bringe administrationerne i umulige situationer. Der bør findes en rimelig balance, således at det administrativt bliver muligt at gennemføre forenklingen for borgeren. En forenkling for administrationerne vil i øvrigt have en gunstig virkning for borgerne, idet deres sager derved vil kunne behandles hurtigere og mere effektivt.

At reformere koordineringen betyder at forbedre den til gavn for borgeren for på passende vis at tage hensyn til hans behov, når han flytter inden for EU. En sådan reform kan ligeledes ske, navnlig når den tjener målet om en forenkling af forordningen, og specielt når denne reform gør det muligt at ophæve specifikke bestemmelser for særlige kategorier af forsikrede.

Kommissionens forslag, hvis værdi allerede er blevet anerkendt, skal tjene som grundlag.

Parameter 2

Koordineringen skal principielt finde anvendelse på alle personer, som er eller har været omfattet af lovgivningen om social sikring i en eller flere medlemsstater. For så vidt angår tredjelandsstatsborgere vil drøftelsen om udvidelse af anvendelsesområdet finde sted sideløbende med drøftelsen om moderniseringen i overensstemmelse med mandatet fra Det Europæiske Råd i Tammerfors.

1. Udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte alle europæiske statsborgere

Nøglen til en virkelig forenkling af koordineringen synes at være, at den finder anvendelse på alle, som er eller har været sikret gennem en social sikringsordning i en medlemsstat. Den nu gældende forordnings kompleksitet skyldes i vid udstrækning, at den gælder for forskellige kategorier af personer (arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, studerende), hvilket kræver indførelse af komplekse definitioner og særbestemmelser. Anvendelsen af koordineringen på alle de forsikrede opfylder ligeledes behovet for at tilpasse den til udviklingen af den frie bevægelighed inden for EU, idet man går fra en ret udelukkende til fordel for økonomiske aktører til en ret og en realitet for alle europæiske borgere.

Situationen er imidlertid den, at visse medlemsstater har vanskeligt ved at acceptere alle konsekvenser af et sådant personligt anvendelsesområde for koordineringen som følge af udvidelsen af anvendelsesområdet til at omfatte ikke-erhvervsaktive personer. Det er derfor vigtigt at finde en løsning, som tager hensyn til enhver begrænsning, der måtte være forbundet med de særlige karakteristika, der kendetegner ordninger, der bygger på bopælssted, idet der til stadighed tilstræbes en forenkling.

2. Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte tredjelandstatsborgere

Udvidelsen af koordineringen til også at omfatte tredjelandstatsborgere er en forenklende faktor for administrationerne, eftersom den gør det muligt at anvende ens regler uafhængigt af den forsikredes nationalitet. Men denne udvidelse er især et socialt og politisk krav, navnlig siden Det Europæiske Råd i Tammerfors. Drøftelsen om udvidelsen af anvendelsesområdet til at omfatte tredjelandstatsborgere vil finde sted sideløbende med drøftelsen om moderniseringen.

Parameter 3

Listen over de områder af social sikring, som koordineringen finder anvendelse på, skal være udtømmende og omfatte de områder, der på nuværende tidspunkt er medtaget, samt efterlønsordningerne. Endvidere skal koordineringen principielt kun omfatte lovpligtige ordninger, der på visse betingelser gør det muligt at indføre overenskomstfastsatte ordninger.

Af hensyn til klarhed og retssikkerhed såvel for borgerne som for administrationerne er det vigtigt meget præcist at fastlægge den materielle rækkevidde af koordineringen gennem en udtømmende liste over de medtagne områder. Den nuværende liste har navnlig gennem Domstolens retspraksis vist sig at være tilstrækkelig fleksibel til at kunne tilpasses til de nye former for social sikring, som f.eks. tilfældet med ikke-bidragspligtige ydelser af blandet type og afhængighedsydelse. Indførelsen af en åben liste, som foreslået af Kommissionen, synes således ikke nødvendig.

Der skal imidlertid ligeledes på baggrund af Domstolens retspraksis findes en løsning på problemet med udelukkelse af efterlønsordninger, i det mindste for så vidt angår overførsel af ydelser og dækning ved sygdom og modtagernes familieydelse. Derimod synes det at være for tidligt at indføre ufravigelige regler vedrørende deres beregning, som regler om sammenlægningen af perioder, navnlig fordi lovpligtige efterlønsordninger ikke findes i alle medlemsstaterne.

I modsætning til, hvad Kommissionen har foreslået, synes det heller ikke at være relevant at medtage overenskomstfastsatte ordninger, selv om de er gjort obligatoriske ved en afgørelse truffet af de offentlige myndigheder. Arten af disse egner sig ofte ikke til anvendelse af de koordineringsregler, der gælder for lovpligtige ordninger. Andre koordineringsteknikker synes undertiden mere hensigtsmæssige. Derimod bør der med koordineringen fastsættes en smidig mekanisme, der gør det muligt at medtage overenskomstfastsatte ordninger i dens anvendelsesområde efter regler, der bygger på de nugældende bestemmelser, navnlig gennem en erklæring fra den berørte medlemsstat.

Parameter 4

Overførslen af ydelser skal sikres, behørigt begrundede og præcist definerede undtagelser kan imidlertid godkendes.

Overførsel af ydelserne (ophævelse af bopælsklausuler) er blandt kravene til en koordinering, der respekterer de grundlæggende principper i fællesskabsretten.

Imidlertid synes der at være accept af, selv fra Kommissionens side i dens forslag, at visse ydelser ikke bør kunne overføres, navnlig når de hænger nøje sammen med den sociale kontekst i en bestemt medlemsstat (de "ikke-bidragspligtige ydelser af blandet type") eller kun bør kunne overføres inden for visse grænser eller i visse situationer (arbejdsløshedsydelse). Det er imidlertid vigtigt - under overholdelse af princippet om fri bevægelighed - nøje at afgrænse og definere den kategori af ydelser, for hvilke princippet om overførsel ikke vil gælde eller vil gælde restriktivt.

Parameter 5

Personerne er kun undergivet lovgivningen i én medlemsstat, som principielt for erhvervsaktive personer er den stat, på hvis område de udøver deres beskæftigelse, og for ikke-erhvervsaktive personer den stat, hvor de har bopæl. Der bør udarbejdes særlige og velafbalancerede regler i tilfælde af udstationering og i tilfælde af samtidig udøvelse af beskæftigelse på flere medlemsstaters område.

Det princip, hvorefter en person kun er undergivet lovgivningen i én medlemsstat, opfylder bedst de pågældendes og administrationernes behov for klarhed. Undtagelser fra denne regel om, at der kun er én gældende lovgivning, synes ikke mere at være berettiget.

Den valgmulighed, at en person er undergivet lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område denne udøver sin erhvervsaktivitet, svarer til princippet om ligebehandling af alle erhvervsaktive personer inden for en medlemsstat. For de personer, som ikke er erhvervsaktive, synes anvendelse af lovgivningen i bopælsstaten at være det mest relevante, med forbehold af specifikke bestemmelser, som sikrer dem ydelser i henhold til en eller flere medlemsstaters lovgivning. Navnlig med hensyn til ikke-erhvervsaktive familiemedlemmer til vandrende arbejdstagere skal koordineringen imidlertid sikre de afledte rettigheder, der er fastsat i den lovgivning, som finder anvendelse på arbejdstageren. Imidlertid bør kategorierne af erhvervsaktive personer og ikke-erhvervsaktive personer nøje defineres for at undgå usikkerhed i anvendelsen af koordineringsreglerne, navnlig anvendelsen af de regler, som fastsætter, hvilken lovgivning der finder anvendelse.

Der bør udarbejdes særlige og velafbalancerede regler navnlig i tilfælde af udstationering og i tilfælde af samtidig udøvelse af beskæftigelse på flere medlemsstaters område. Det samme gælder for meget specifikke undtagelser og den mulighed, medlemsstaterne har til efter aftale og til fordel for de berørte personer, at gøre undtagelser fra lovvalgsreglerne. Kommissionens forslag i denne forbindelse er et godt udgangspunkt for drøftelserne.

Parameter 6

Principielt erstatter forordningen om koordinering med hensyn til sit anvendelsesområde de aftaler, der er indgået mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne bevarer dog muligheden for indbyrdes at indgå overenskomster, der bygger på principperne og ånden i forordningen. Eksisterende overenskomster *kan* anvendes, når resultatet af disse er gunstigere for den pågældende, eller hvis de angår specifikke historiske omstændigheder og har en tidsbegrænset virkning.

Formålet med en forordning om fællesskabskoordinering er naturligvis at erstatte de koordineringsinstrumenter, der er aftalt mellem medlemsstaterne. Dette udgangspunkt skal bibeholdes. Men modsat Kommissionens forslag bør medlemsstaternes adgang til indbyrdes at indgå mere fordelagtige overenskomster bevares, på betingelse af at de overholder principperne og ånden i forordningen, navnlig princippet om ligebehandling i overensstemmelse med fællesskabsretten.

På den anden side kan anvendelsen af eksisterende overenskomster opretholdes under forudsætning af, at disse overenskomster gør det muligt for de pågældende at blive omfattet af en mere gunstig ordning i forhold til anvendelsen af fællesskabsforordningen. Opretholdelse af visse eksisterende overenskomster kan ligeledes være berettiget, når disse overenskomster er knyttet til specifikke historiske omstændigheder eller klart identificerede grupper af personer, hvilket gør deres virkning tidsbegrænset.

Fællesskabslovgiveren bør på baggrund af kriterier, der er fastsat i forordningen, opstille en liste, der føjes som bilag til denne forordning, over overenskomster, som fortsat finder anvendelse. Disse overenskomster bør finde anvendelse på baggrund af Den Europæiske Domstols retspraksis.

Parameter 7

Principielt bør forhold eller begivenheder, som forekommer på en anden medlemsstats område, have samme retsvirkning som forhold eller begivenheder, der forekommer på den kompetente stats område, idet dette princip bør finde anvendelse efter særlige bestemmelser, som skal vedtages i hvert enkelt kapitel i forordningen.

Et væsentligt princip ved den koordinering, der direkte følger af traktaten, er, at forhold eller begivenheder, der forekommer på en anden medlemsstats område, i forbindelse med anvendelsen af national lovgivning, skal have samme retsvirkning, som tilsvarende forhold eller begivenheder, der forekommer i den medlemsstat, der f.eks. har til opgave at træffe afgørelse om udbetaling af ydelserne. Hidtil har der i de forskellige kapitler vedrørende ydelserne været fastsat specifikke bestemmelser, og Domstolen har i de konkrete tilfælde truffet afgørelse i de situationer, hvor der ikke er fundet en løsning. Disse afgørelser viser, at en sådan ligestilling af forhold og begivenheder, ud over teksten i den nugældende forordning, er nødvendig i talrige situationer, men at undtagelser er berettigede i specifikke tilfælde.

Af hensyn til gennemsigtigheden skal de forpligtelser, der følger af dette princip, så vidt muligt integreres i teksten til den nye forordning. Princippet om ligestilling af forhold og begivenheder bør således bekræftes i en generel bestemmelse, idet det præciseres, at dette princip bør finde anvendelse efter særlige bestemmelser, som skal vedtages i hvert enkelt kapitel i forordningen.

B. Særlige parametre

Da formålet med de generelle parametre er, at de skal anvendes horisontalt på hele forordningen, skal de naturligvis ligeledes anvendes på de forskellige kapitler vedrørende de særlige kategorier af ydelser, og de vil således få indvirkning på deres udarbejdelse. Særlige parametre finder endvidere anvendelse på visse kapitler.

Parameter 8

Kapitlet om sygdom skal forenkles for så vidt angår den nuværende affattelse af dets bestemmelser under hensyntagen til de generelle parametre. Imidlertid bør der indføres en ordning for refusion af naturalydelse mellem institutioner på grundlag af de faktiske omkostninger eller på grundlag af faste beløb for de medlemsstater, hvis retlige og/eller administrative strukturer er af en sådan art, at anvendelsen af refusion på grundlag af de faktiske omkostninger ikke er hensigtsmæssig.

Det bør endvidere undersøges, om det vil være hensigtsmæssigt at tilpasse forordningen på baggrund af Domstolens retspraksis vedrørende fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser. Det skal foreløbigt være muligt for tidligere pensionerede grænsearbejdere at fortsætte en behandling, der er påbegyndt på den tidligere beskæftigelsesstats område.

De nuværende bestemmelser i kapitlet om sygdom kan forenkles på grundlag af de generelle parametre.

Endvidere bør refusion af naturalydelse mellem institutioner ske på grundlag af de faktiske omkostninger eller faste beløb for de medlemsstater, hvis retlige og/eller administrative strukturer er af en sådan art, at anvendelsen af refusion på grundlag af de faktiske omkostninger ikke er hensigtsmæssig. Muligheden for, at medlemsstaterne bilateralt eller multilateralt fortsat kan aftale andre refusionsregler eller give afkald på enhver refusion, bevares ligeledes.

Endvidere har Domstolen flere gange haft lejlighed til at udtale sig om anvendelsen af princippet om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser i forbindelse med forsikredes adgang til behandling. Det forekommer hensigtsmæssigt at tage dette spørgsmål op og undersøge konsekvenserne af denne retspraksis for bestemmelserne i forordningen og hensigtsmæssigheden af at tilpasse forordningen på baggrund af denne retspraksis.

Tidligere pensionerede grænsearbejderes situation skal undersøges. Grænsearbejdere kan efter bestemmelserne i den nugældende forordning få tilkendt naturalydelser i anledning af sygdom på den kompetente stats område, men er ikke længere omfattet af denne ret, når han er pensioneret. Af hensyn til kontinuitet og for at give ham mulighed for at kunne fortsætte en påbegyndt behandling, skal en tidligere grænsearbejder fortsat kunne modtage naturalydelser i anledning af sygdom på den tidligere beskæftigelsesstats område.

Vedrørende udgifterne til naturalydelser til pensionister skal der udarbejdes regler med henblik på at foretage en velafbalanceret fordeling af udgifterne mellem de berørte institutioner.

Parameter 9

Kapitlerne om invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner), arbejdsulykker og erhvervssygdomme samt begravelseshjælp skal forenkles for så vidt angår den nuværende affattelse af bestemmelserne heri under hensyntagen til de generelle parametre.

Anvendelsen af de generelle parametre på kapitlerne om invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner), arbejdsulykker og erhvervssygdomme samt begravelseshjælp vil medføre en klar forenkling af visse af disse kapitler. Generelt skal grundprincipperne i de nuværende kapitler indtil videre opretholdes, dog således at affattelsen af bestemmelserne heri forenkles. Bestemmelserne i kapitlerne om invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner) er allerede blevet ændret en gang i 1992.

Parameter 10

Kapitlet om arbejdsløshed skal forenkles under iagttagelse af de nuværende koordineringsregler. Det skal imidlertid udvides til at omfatte de ordninger for selvstændig erhvervsdrivende, som findes i nogle medlemsstater. Endvidere skal den arbejdsløse sikres ret til aktivt at søge arbejde i Unionen med opretholdelse af kontante arbejdsløshedsydelse i en periode på mindst tre måneder på forenklede betingelser.

Der skal ske en forenkling af affattelsen af kapitlet om arbejdsløshed for at forbedre læsningen og gennemsigtigheden heraf under hensyntagen til de generelle parametre.

Opretholdelsen af retten til arbejdsløshedsydelse i den periode, hvor der søges arbejde i en anden medlemsstat, konkretiserer tanken om mobilitet inden for de europæiske arbejdsmarkeder. Retten til at søge arbejde i EU med opretholdelse af arbejdsløshedsunderstøttelse skal sikres den arbejdsløse i en periode på mindst tre måneder. De betingelser, hvorunder den arbejdsløse søger beskæftigelse i en anden medlemsstat, bør endvidere forbedres, så det bliver lettere at søge beskæftigelse. Efter bestemmelserne i den nugældende forordning udredes arbejdsløshedsydelse af den medlemsstat, hvor arbejdstageren søger beskæftigelse, idet denne stat senere får tilbagebetalt beløbet af den kompetente stat. Praksis viser, at denne procedure meget ofte forsinker udbetalingen af ydelserne til den arbejdsløse. For at den arbejdsløse kan opnå stabile finansielle forhold, når der søges beskæftigelse, foreslås det, at den kompetente stat fortsat udbetaler arbejdsløshedsydelse direkte til den arbejdsløse. Det bør dog fortsat sikres, at den arbejdsløse kontrolleres.

Modsat Kommissionens forslag bør de ydelser, som den arbejdsløse er sikret efter koordineringsforordningen, kun omfatte kontante ydelser som i den nugældende forordning.

Endelig er det, for så vidt angår den arbejdsløse, som i forbindelse med sin seneste beskæftigelse havde bopæl på en anden medlemsstats område end den kompetente stat, hovedmålet at integrere ham bedst muligt i arbejdsmarkedet. Endvidere bør den arbejdsløse sikres social beskyttelse, der bør tages hensyn til spørgsmålets finansielle aspekter og der bør garanteres en effektiv kontrol.

Parameter 11

Der skal i kapitlet om familieydelse fastsættes regler, der sikrer udbetaling af de højeste ydelser til alle modtagere efter de nugældende regler for arbejdstagere. Der vil imidlertid kunne fastsættes passende regler for ikke-erhvervsaktive.

Allerede ved inkorporeringen af de generelle parametre i kapitlet om familieydelse bør der ske en reel forenkling.

Endvidere foreslår formandskabet ikke at medtage Kommissionens forslag vedrørende dette kapitel, hvori det blev foreslået, at når der findes en ret i flere medlemsstater, udbetales familieydelse af den medlemsstat, som opererer med det højeste ydelsesbeløb, idet udgifterne til ydelserne senere fordeles mellem de berørte stater. De tidligere drøftelser har således vist, at det vil medføre uforholdsmæssigt store administrative komplikationer.

Det foreslås at samle de gældende regler i et enkelt kapitel og ikke mere i to, som det er tilfældet i den nugældende forordning, og gøre den nugældende ordning for arbejdstagere generel. Denne ordning prioriterer anvendelsen af beskæftigelsesstatens lovgivning, idet der eventuelt udbetales et supplement af de øvrige berørte medlemsstater, hvis der i disse medlemsstaters lovgivning er fastsat et højere beløb for familieydelse. Denne ordning bør i givet fald tilpasses den særlige situation for pensionister for at sikre, at opholdsstaten ikke skal afholde urimelige udgifter for pensionister, som ikke har udøvet erhvervsaktivitet på deres område.

Ved at samle de gældende regler opnår man, at alle, herunder pensionister og personer, som har forsørgerpligt over for forældrelose, får tildelt samme vifte af familieydelse i samme omfang som arbejdstagere og arbejdsløse, hvilket ikke er tilfældet på nuværende tidspunkt.

Der kan fastsættes passende regler for ikke-erhvervsaktive under overholdelse af EF-rettens principper .

Parameter 12

Der skal vedtages overgangsforanstaltninger, således at de mest gunstige rettigheder, som de pågældende personer har erhvervet, sikres.

Selv om man ved udarbejdelsen af koordineringsreglerne hele tiden forsøger at tage mest muligt hensyn til borgerens interesse, er det alligevel muligt, at de nye gældende bestemmelser i en særlig situation er mindre gunstige for den forsikrede end de, der gjaldt for den forsikredes situation inden ændringen. Der skal således fastsættes overgangsbestemmelser for at opretholde de rettigheder, som den forsikrede har erhvervet på grundlag af den nuværende forordning, og som er mere gunstige for ham.
